

»КОБЗАРЬ.«

Так назвав Т. Шевченко свій перший збірник творів, що появився 1840 р. (Кобзарь. Сборникъ стихотвореній Т. Шевченка. С.-Петербургъ 1840 г. Въ типографіи Фишера. Изданіе М-са П.)

Тут помічені: Думи мої. Перебендя. Тополя. На що мені чорні брови? До Основяненка. Іван Підкова. Тарасова ніч. Катерина.

В чотири роки пізніше (1844) передруковано отсе перше видання під надписом: »Чигиринскій Кобзарь« і додано до його »Гайдамаки«. (»Чигиринскій Кобзарь і Гайдамаки Т. Шевченка. С.-Петербургъ, 1844 г. 47 + 130 ст. Ц. 1 р. 50 к.)

За життя поета вийшло ще третє видання »Кобзаря«, до якого крім первісних 8 творів додано: Причинна. Вітребуйний. Тече вода. Тяжко-важно. Утоплена. Гамалія. Наймичка. Псалми Давидові. (Кобзарь Т. Шевченка. Коштом Платона Симеренка. С.-Петербургъ, 1860 г. 344 ст. 3°. Ц. 1 р. Съ портретомъ автора. Въ друкарні П. Куліша.)

Цей і єсть цей збірник творів, якому Шевченко дав названня: »Кобзарь«.

Між тим, зібравши свої вірші (від року 1846) в оден альбом, Шевченко підбрав їм иншу назву, а саме: »Поезія Т. Г. Шевченка«. І так властиво треба-б називати повне видання віршових творів нашого поета.

Назва »Кобзарь« для повного збірника поезій Шевченка осталася традиційною, хоч яквлучно замітив д. Павло Зайцев, невластивою. (Гляди: Кобзарь. Т. Г. Шевченко. С.-Петербургъ. Русское Книжное Товарищество »Дѣятель«.)

Назву »Кобзарь« традиційно задержуємо і в нашому виданні.